

DONES SALVATGES

IN

Em dic Reyes Barragán Gutiérrez i vaig néixer a Llinars del Vallès l'any 1969, a casa meua, perquè quan vaig néixer, encara es naixia a casa, amb la llevadora del poble. Estic casada amb en Darío des de fa gairebé 23 tres anys i tinc tres fills. Sóc llicenciada en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona (1992, any olímpic!). Des de 1998 treballo al Consorci per a la Normalització Lingüística i actualment desenvolupo la meua feina com a tècnica a l'Oficina de Català de Montornès del Vallès, on duc a terme tasques d'ensenyament, assessorament i dinamització. Des de sempre faig teatre. Bé, no exagerem, des que tenia 13 anys.

"Ens hem oblidat que som aquí de pas i que hem de passar fent el bé i intentant fer més feliços els altres"

Petita biografia de gustos...

M'encanta caminar per la muntanya, sobretot a la primavera i a la tardor pels colors; però també m'apassiona la platja a qualsevol època de l'any, si és a l'estiu, cap al tard, quan la gent comença a marxar. Llegeixo molta poesia i molt assaig teològic. Tinc uns teòlegs de capçalera: José Luis Martín Descalzo, Hans Küng, Francesc Torralba i José Antonio Pagola. No puc viure sense fer teatre. M'agradaria fer el Camí de Sant Jaume, d'una tirada des de Roncesvalles, sense presses, sense data d'arribada. M'agrada molt el cinema i m'encanta la pel·lícula *Ben-hur*, va ser la primera vegada en la meua vida que vaig anar al cinema. Tinc un gran defecte: sóc exigent... No suportó la manca de formalitat, quan algú es compromet o et dona la seva paraula i després no compleix. No suportó la injustícia. No m'agraden les bledes i no m'agrada cuinar.

Defineix segons el teu diccionari personal les paraules: Home, Dona, Igualtat, Felicitat, Fe i Religió.

HOME i DONA éssers complementaris, amb capacitat creativa, que poden arribar a fer grans coses junts i que encara no s'han acabat d'entendre del tot. Ambdós la imatge de Déu. Amb la llibertat per fer el bé i per fer el mal

IGUALTAT Per mi no hi ha diferències entre els homes i les dones d'arreu del món. Tots som germans, vivim sota un mateix cel, Déu ens ha donat una mateixa terra per compartir. Per mi no hi ha nin-

Reyes Barragán

Diu la Reyes que no és gens salvatge. I jo discrepo. És de les dones més salvatges que conec. Salvatges vinculades a la natura, a l'essència, a la puresa, a la vida i també, a Déu. Salvatges essencials. Diu que totes les dones som lluitadores. D'acord. Ella ho és molt. Ens trobem per xerrar i fer fotos en un teatre. No podia ser d'altra manera. El teatre és una de les passions que ens uneix. També les lletres i també, així espero que sigui, les ganades de que la vida ens sorprengui sempre, ens ensenyi coses sempre i ens emocionem sempre. A mi, ella aconsegueix emocionar-me i fer-me pensar. La seva cita, curiosament, és, de totes les que m'han regalat fins ara, la que m'ha tocat més endins. Per allò de l'essencialiat, suposo.

gú superior als altres. Jesús ens va donar aquesta lliçó quan va rentar els peus als seus deixebles. Quina gran lliçó!

FELICITAT: Gaudir d'allò que tens i descobrir que el món és ple de coses petites que poden omplir-nos el cor.

Sentir-se útil ajudant als altres, encara que sigui tan sols oferint-los un somriure o una paraula amable.

FE i RELIGIÓ: La fe no es pot explicar, s'ha de sentir. És una trobada personal amb l'espiritualitat. No es pot ensenyar. La fe i la raó no estan renyides. És el contacte amb allò inexplicable, allò que t'eleva. La religió són les manifestacions d'aquesta fe. Cadascú té la seva. A vegades hi ha més adeptes a la religió que experimentadors de fe.

Com està el món, oi? Què li passa? Què ens passa? Què hem de fer?

El món està desorientat

Ens hem oblidat que som aquí de pas i que hem de passar fent el bé i intentant fer més feliços els altres. Que la felicitat s'aconsegueix entregant-nos i intentant fer feliços els que ens envolten. Que deificar tot allò material no porta enlloc

perquè, com deia dies enrere el Papa Francesc: "el sudari no té butxaques".

Què hem de fer? doncs intentar ser més humans, buscar un món més just per a tothom. Crec que hem de viure el moment que ens toca esforçant-nos per fer la nostra petita parcel·la de món una mica millor. Estic convençuda que si tothom, polítics, empresaris, mestres, metges, obrers... fes això el món seria millor. Difícil.

I de la dona com a agent artístic?

La dona és l'ésser més creatiu que hi ha!!! Ara és un bon moment. Durant segles s'han amagat les dones compositorres, les pintores, les escriptores... Caterina Albert, perquè li publiquessin les primeres obres va haver de fer servir un pseudònim masculí, Víctor Català... Ara ja no s'han d'amagar, crec.

Com vas de salvatgisme?

No sóc gens salvatge, diguem-ne que sóc "apassionada" i la força de la passió m'empeny a lluitar i a tirar endavant amb els desitjos i projectes. No crec que sigui cap excepció. Totes les dones són així, lluitadores.

OUT

Un dia veient *La gavina*, d'Anton Txèkhov a Estudio 1, vaig dir-me a mi mateixa que jo volia fer allò que feien aquells actors, emocionar la gent. Entre 1991 i 1995 vaig completar el pla de formació per a l'actor - actriu a l'Estudi de Teatre Nancy Tuñón - Jordi Olivé de Barcelona. No ho puc negar, m'hauria agradat dedicar-me professionalment al teatre, però no vaig tenir sort, no vaig passar de fer un curtmetratge i un anunci de sopa Gallina Blanca! Així que em vaig dedicar a la filologia, que també m'agrada, eh?

Ara mateix puc dir que sóc feliç amb el que tinc i gaudeixo fent teatre amateur. Sóc presidenta del Till-Tall Grup de Teatre i he dirigit la major part dels muntatges teatrals de l'entitat en els seus 25 anys de trajectòria.

Regala'm una cita:

No és ben bé una cita, és un resum del que penso que ha de ser l'actitud davant del món, part de "l'ètica de màxims" proposada per Jesús de Natzaret.

"Tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despulat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm"
(Mt 25, 35-36).